

Śpiewka powstańców z oddziału Langiewicza

WŁADYSŁAW TARNOWSKI

Śpiewka powstańców z oddziału Langiewiczza¹

Jak to na wojence ładnie², jak to na wojence ładnie,

Kiedy ułan z konia spadnie, (bis)

Koledzy go nie ratują, koledzy go nie ratują,

Jeszcze końmi go tratują.

Kapitan pułku wymaże³, kapitan pułku wymaże,

Porucznik grzebać rozkaże⁴.

A za jego młode lata, a za jego młode lata,

Grają w trąby tra-ta, tra-ta.

A za jego trudy, prace, a za jego trudy, prace,

Grały mu kule, kartacze⁵.

A za jego trudy, lata⁶, a za jego trudy, lata,

Dała ognia cała rota.

A już my go pochowali, a już my go pochowali

«Requiescat⁷» zaśpiewali.

Popamiętają Moskale, popamiętają Moskale,

Jak dostali w skórę w Skale!

Wyginęła ich połowa, wyginęła ich połowa,

Reszta uszła do Miechowa.

Z Miechowa ich wypędzimy, z Miechowa ich wypędzimy,

Aż o Radom się oprzemy.

A z radomskiej okolicy, a z radomskiej okolicy

Pójdziem prosto do stolicy.

Niech pamiętają łajdaki, niech pamiętają łajdaki

Jak dzielnie biją Polaki.

Żołnierz, Śmierć, Wojna

Rosja, Polska, Walka

¹Śpiewka powstańców z oddziału Langiewiczza — W publikowanej tu wersji autorem słów pieśni (jak również melodii opartej na ludowej pieśni węgierskiej) jest Władysław Tarnowski; była ona śpiewana przez żołnierzy powstania styczniowego (stąd tytuł). Wcześniej jednak istniał jej pierwowzór, powstały najprawdopodobniej pod koniec XVIII w. wieku, znany pod tytułem *Żołnierz ochoczy a. A kto chce rozkoszy użyć*. Bardzo popularna także wśród legionistów w latach 1914–1918, pieśń doczekała się wielu przeróbek i wersji. [przypis edytorski]

²jak to na wojence ładnie — w niektórych odmianach tekstu tę najbardziej znaną strofę poprzedza jeszcze następująca: „A kto chce rozkoszy użyć/ Niech na wojnę idzie służyć”. Lub też nawet dłuższy tekst wprowadzający w szczegóły życia żołnierskiego: „A kto chce rozkoszy użyć/ Musi iść w ulany służyć./ Tam rozkoszy on użyje/ Krwi jak wody się napije./ Tam mu dadzą mundur nowy./ A na mundur kij dębowy./ Tam mu każą maszerować/ Jeszcze lepiej niż tańcować”. [przypis edytorski]

³kapitan pułku wymaże — w innej wersji tekstu: „rotmistrz z listy go wymaże”. [przypis edytorski]

⁴porucznik grzebać rozkaże — w innej wersji tekstu: „wachmistrz trumnę zrobić każe”. [przypis edytorski]

⁵grały mu kule, kartacze — w innej wersji tekstu: „hejnał zagrają trębacze” [przypis edytorski]

⁶A za jego trudy, lata — od tego miejsca inna, popularna dziś wersja piosenki brzmi odmiennie od tekstu historycznie pierwotnego, śpiewanego przez powstańców 1863 roku: „A za jego trudy, znoje./ Wyrzeli mu trzy naboje./ A za jego krwawe rany/ Dolek w ziemi wykopany./ Tylko grudy zaburzały./ Chorągiewki zafurzały./ A nad grobem krzyż drewniany./ Śpij żołnierzu, śpij kochany./ Śpij kolego, twarde łoże./ Zobaczym się jutro moje./ Śpij kolego, bo na wojnie/ Tylko w grobie jest spokojnie./ Śpij kolego w ciemnym grobie./ Niech się Polska przysni tobie”. [przypis edytorski]

⁷requiescat (łac.: niech pozostaje) — pierwsze słowo formuły wypowiedzianej nad zmarłym; *requiescat in pace*: niech spoczywa w pokoju. [przypis edytorski]

A dla naszej większej chwały, a dla naszej większej chwały,
Wiwat! sztab i korpus cały.
A dla naszej mniejszej troski, a dla naszej mniejszej troski,
Wiwat! pułkownik Czachowski⁸.

---

⁸*Czachowski, Dionizy Feliks* (1810–1863) — pułkownik, jeden z najwybitniejszych dowódców w powstaniu styczniowym, naczelnik wojskowy województwa sandomierskiego; osłaniał oddziały gen. Langiewicza (od 11 marca 1863 r. dyktatora powstania) pod Suchedniowem, Staszowem i Małogoszczem; walczył pod Pieskową Skalą, Chrobrzem i Grochowiskami; poległ pod Jaworem Soleckim. [przypis edytorski]

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest w domenie publicznej.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na Licencji Wolnej Sztuki 1.3. Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/spiewka-powstancow-z-oddzialu-langiewicza>

Tekst opracowany na podstawie: *Wiązanka pieśni Polskich*, Kraków 1905

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Śląską z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BŚ.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Marta Niedziałkowska.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przeznacz 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przeznacz darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).